

داکتر یار محمد حیدر زاده کارشناس محیط زیست

حفظ اکوسیستم های طبیعی و احیا محیط زیست

حفظ اکوسیستم های طبیعی و احیا محیط زیست که با اقتصاد مردم نواحی کشور ما سخت کره خورده است چون افغانستان یکی از کشور های آسیب پذیر در راستای تغییر اقلیمی و گرما است. با بلند رفتن در جه حرارت کره زمین تا ثیرات اقلیم توسعه پایدار را در محیط افغانستان به مخاطره انداخته است و آسیب هایی تغییر اقلیم در بعضی نواحی افغانستان از عدم استراتیژی اداره ملی حفاظت محیط زیست در حفظ محیط زیست و کم توجهی ادارات مسؤل باعث ذوب سریع یخچالهای طبیعی، افزا یش سیلابها تغییرات غیر عادی موسمی و خشکسالی در زمین جغرافیه کشور ما بسیار بیشتر شده است. تغییر اقلیم موضوعی است که به سادگی نمی توان از کنار آن در جغرافیا افغانستان گذشت. تغییر اقلیم نشان دهندهی

تغییرات غیر عادی در اقلیم د رون اتمسفر زمین و پیامدهای ناشی از آن در قسمت‌های مختلف جغرافیا سرزمین کشور ها می باشد .

شمالشرق در تابستان اکثر معتدل و در زمستان آی و هوای خیلی سرد دارد ، برف باری یخ بندی الی تابستان در بعضی نواحی آن طول می کشد .

پنجشیر ، غور ، سالنگ ، کوه بابا ، سفید کوه از جمله یخبندان های منطقه است و منابع سرشار آب شرب در منطقه و جهان به شمار می رود، به دلیل گرمایش اقلیم یخچالها در حال آب شدن است و باعث آبخیز و طغیان دریا آمود از بین بردن اراضی به دنبال داشته است و برف باری و ریزش بیشتر از دو متر در نواحی کوهی ولایت پنجشیر رویداد فاجعه انسانی گردید و مدت این تغییرات از پنجاه سال تا صد سال تغییر کرده است.

مهم ترین اثرات منفی تغییر اقلیم

جهان منابع آبی افغانستان در حال کم شدن است و بر حیات گیاهان جانوران و شهروندان تاثیرات منفی آن بخش زراعت دچار آسیب شده وقع سیلاب ها در شمال شرق و شمال غرب خشکسالی های شدید و موتواترکه نتیجه آن همانا مبدل شدن زمین های زراعتی در حوزه جنوب غرب به صحرا ها و هم نشان خطرات جدی آن کم شدن جریان دریا کابل و هلمند و باعث خشک شدن بعضی از تالاب هامون هلمند می باشد.

اقلیم هر سرزمین کشور عامل بسیار مهم در تقسیم زون بندی جغرافیای زیستی به شمار می رود و به همین دلیل انسان اولیه و فعلی نیز به حکم ضرورت در پی دستیابی به آب و غذا هر جا جغرافیا سرزمین خود اقلیم مناسبی یافت ، اقامت گزین می شوند و اجتماع پایه ریزی می کند.

یافته است و پستی ها و بلندی ها نقش بسیار مهمی در زندگی مردم این کشور ما دارد ، زیرا دریا های خروشان ما از کوه های بلندی های برف گیر سرچشمه می گیرند . بنابر این از نگاه تخصص حفاظت محیط زیست مطالعه پستی ها بلندی ها سبب می شود تا محیط طبیعی کشور خود را بهتر بشناسیم. چون پستی و بلندی در آب و هوای هر نواحی کشور ما تاثیر زیادی دارد و از آن استفاده معقول در توسعه پایدار کنیم.

در جغرافیا افغانستان با تاسف تا اکنون زون بندی منطقه به منظور محیط نمو اقسام مختلف میوه جات به اساس اقلیم (سردی و گرمی) انجام نه گرفته است و هم در نقشه زون بندی وقت تابش آفتاب در روز ، سایه ، وزیدن باد، خشکی و نمی خاک و ساختمان خاک گنجانیده می شود.

مفیدیت زون بندی برای باغ دارای این است که باغ داران هشدار میدهد که از کاشت نباتات که سازگاری به آب و هوای منطقه خوشایند نه باشد و باغ داران از کاشت درختان اجتناب ورزند.

البته این دره های دراز و کم عرض به نسبت دو دیوار های بزرگ سنگی که دره ها را احاط کرده است و تابش آفتاب هم در سنگ وریک زیاد تر حرارت تولید می گرد گرم و سوزان آن طاقت فرسا می بود.

پستی ها بلندی ها محیط طبیعی افغانستان در طی نزدیک به چهل سال اخیر از اثر پرتاب گاز زهری بمب الوده و استعمال سلاح های دارنده مواد رادیو اکتیف منابع طبیعی کشور بخصوص پوشش گیاهی آن شدیداً آسیب دیده است وابستگی در آمد های تامین زندگی روستایی به این منابع طبیعی از قبیل محصولات زراعت ، علوف چرا ، پسته زار ، جنگل جلغوزه ، بادام وایسط است و همچنین فقر شدیدی که در میان مردم امروز در نواحی آسیب دیده کشور بوجود آمده است. اثر گذاری منفی تغییرات گردش اقلیمی افغانستان سبب فقر بر زندگی روستایان شده است.

جنگل و درختان به عنوان یکی از مهم ترین سامان های حیات بخش جامعه بشری ، جای گاه انگار نا پذیری در تامین رفاه ، آسایش و سعادت مندی جوامعه ما دارد.

نزدیک به ۳۶ فیصد ساحه افغنستان را علفچر ها و ۳،۵ فیصد ساحه آن را جنگلهای طبیعی انبوه و پراکنش چوب چهار تراش و ارچه و بلوط و از جمله در حدود ۴۵۰ هزار هکتار درختان پسته پراکنش رویده است.

جنگل و درختان به عنوان یکی از مهم ترین سامان های حیات بخش بشر ، جای گاه انگار نا پذیری در تامین رفاه ، آسایش و سعادت مندی جوامعه ما دارد.

کشوری که کمتر ۲۵ فیصد خاک آن جنگل باشد از نظر زیست محیطی خوار بار ملل متحد و وضعیت بحرانی در

در افغانستان

آن کشور حاکم است.

وضعیت محیط زیست به دلیل نبود اراده سیاسی از سوی حکومت برای بهبود محیط زیست بسیار شکننده است ، یخچالهای هنوکش در حال آب شدن است و قسمت های اعظم مناطق غرب و جنوب کشور بدلیل شرایط آب و هوایی وضعیت طبیعی ، خاک در معرض نابودی شدید قرار دارد و اراضی مزروعی با خطر پیشروی و افزایش بیابانها روبرو است چرا که در این نواحی به دلیل کمبود بارندگی و شرایط اقلیمی میزان رطوبت کم و مقدار تبخیر زیاد است.

جنگلات ، چراگاه ، منابع آب مطابق به قانون محیط زیست تعلق به اداره ملی محیط زیست بنا بر این لازم است که اداره ملی حفاظت محیط زیست برنامه های در دست دارد تا با اجرای احیای محیط زیست خود را جهت جلب کمک های مالی به اتحادیه بین المللی حفاظت محیط زیست سازمان ملل ارائه کند. یکی از ره های پیش

گیری بلند رفتن درجه حرارت زمین در کشور ما احیا و انکشاف پسته زارها نواحی ولایات است ، باید اداره ملی حفاظت محیط زیست در جهت احیا پسته زارها برنامه های در دست تهیه دارد و برای اجرای آنها اقدام جدی کند. درخت پسته نبات بومی مناطق شمال

شرق و شمال غرب کشور است و نهال آن را می توان بدون شک با اندکی تلاش با کاشت دانه قوریه آن را پرورش داد و تکثیر گرد و ساحه جنگلی را با برنامه ریزی سختگیرانه به راه انداخت و در دامنه کوه های مناطق شمال شرق و شمال غرب به راحتی رشد می کند و استقامت زیاد به بی آبی دارد و از نزولات آسمانی در رشد خود کمک می گیرد و با پرورش این درخت زیبا پوشش داد و به این شیوه منطقه را از فرسایش و ایجاد روان آبها و خطر سیلاب ها نجات داد.

بخشیدن وضعیت زندگی مردم نقش مثبت داشته باشد. جمع اوری پسته از قدیم مورد استفاد مردم نواحی آن گرفته سالانه پول هنگفتی را به عادات دولت می آفزاید و هم یکی از اقلام عمده صادرات افغانستان از گذشته به حساب می رود. درخت پسته درختی است در تپه های خاکی به راحتی رشد می کند و استقامت زیاد به بی آبی دارد و از آب باران ، بخار آب کول ها ، جهیل ها ، دریاچه ها یا بندهای مصنوعی کمک می گیرد و محیط زیست را حیات بخشیده است. درخت پسته در سنین جوانی خود نظر به بافت خاک ضرورت به آب دهی دارد. مدار یا مدت آب دهی آن از سن 1 ساله تا 3 ساله 7 تا 10 روز است. جنگل پسته پناهگاه مناسب برای زندگی جانوران و پرندگان می باشد.

منابع

ویکی پدی ا